

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Oxana Furs împotriva Primarului municipiului Cahul, Nicolae Dandeuș

(recuperarea prejudiciului material sub forma salariului ratat)

împotriva deciziei din 13 octombrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

(Dosarul nr. 2ra-888/25

NR. PIGD 2-23016211-01-2ra-10122025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. I. Gorlenco)

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul (jud. D. Fujenco, s. Pilipenco, E. Bancov)

14 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursurilor declarate de Oxana Furs și de către avocatul Vasile Soltan, în interesele recurenteii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 iulie 2024 Oxana Furs a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului municipiului Cahul, Nicolae Dandeuș cu privire la recuperarea prejudiciului material sub forma salariului ratat.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că Primarul municipiului Cahul, Nicolae Dandeuș, în calitate de fondator al grădinițelor de copii, în septembrie 2017 nejustificat a redus funcția de pedagog-psiholog din cadrul grădiniței nr.5 Cahul, pe care o deținea reclamanta, ultima fiind xxxxx, prin ce s-a încălcat grav art. 29 din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

3. A menționat că, în grădinița de copii nr.5 Cahul era această funcție și era un număr suficient de copii pentru a nu reduce această unitate de funcție.

4. A explicat că a respectat calea prealabilă și este în drept să sesizeze instanța de judecată cu această acțiune.

5. Reclamanta a solicitat obligarea pârâtului să compenseze prejudiciul material, sub forma salariului ratat, pentru perioada decembrie 2017 până în mai 2024, salariul pentru logoped fără categorie, în cuantum de 4 600 de lei/lunar, total suma de 350 200 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 14 februarie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Oxana Furs.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 10 martie 2025 Oxana Furs și avocatul Vasile Soltan în interesele acesteia au depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 5 mai 2025 a prezentat apelul motivat, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 13 octombrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul a fost respinsă cererea de apel depusă de Oxana Furs și avocatul Vasile Soltan în interesele acesteia și s-a menținut hotărârea din 14 februarie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

9. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a constatat că Oxana Furs a activat anterior în calitate de logoped în cadrul instituțiilor preșcolare din municipiul Cahul, însă în anul 2017 a încetat raporturile de muncă din proprie inițiativă.

10. De asemenea, s-a reținut că, prin Dispoziția de repartizare din 3 noiembrie 2017, apelantei i-a fost recomandată participarea la selecția profesională pentru funcția vacantă de logoped în cadrul Grădiniței nr.5 „Clopoțel”, însă, potrivit înștiințării privind încadrarea în muncă, acesteia i-a fost refuzată angajarea în legătură cu lipsa copiilor cu nevoi speciale. Ulterior, prin Ordinul nr. 69 din 3 decembrie 2017, unitatea de 0,5 salariu de logoped a fost redusă în legătură cu lipsa grupei pregătitoare și numărul mic de copii care necesitau servicii logopedice.

11. Instanța de apel a reținut că reclamanta a solicitat în anul 2024 achitarea salariului ratat pentru funcția de logoped începând cu luna decembrie 2017 până în luna mai 2024, însă autoritatea publică a comunicat că nu poate prezenta probe ale inexistenței unor informații sau fapte presupuse și nedocumentate. Totodată, instanța a stabilit existența mai multor litigii anterioare inițiate de Oxana Furs împotriva instituțiilor și persoanelor implicate, care au fost respinse de instanțele de judecată. Potrivit răspunsurilor autorităților competente și probelor administrate, Serviciul de Asistență Psihopedagogică doar recomandă necesitatea serviciilor logopedice, fără a avea atribuții privind angajarea personalului sau stabilirea normei didactice, iar reducerea unității de logoped a constituit o măsură determinată de necesitățile instituției și de numărul redus de copii care necesitau asemenea servicii.

12. De asemenea, instanța de apel a reținut că Primăria municipiului Cahul a întreprins în perioada anilor 2018–2022 mai multe măsuri în scopul incluziunii sociale a apelantei, oferindu-i diferite locuri de muncă, pe care aceasta nu le-a acceptat sau le-a abandonat după perioade scurte de activitate. De asemenea, din informațiile prezentate de instituțiile unde apelanta a activat anterior, instanța a constatat existența unor abateri disciplinare, conflicte repetate și comportamente incompatibile cu relațiile normale de muncă.

13. Instanța de apel a notat că, potrivit art. 19, art. 1998 și art. 2025 din Codul civil, precum și art.329 Codul muncii, pentru angajarea răspunderii civile și acordarea despăgubirilor este necesară existența unui prejudiciu cert și a unor

raporturi juridice care să justifice pretinsa încălcare a dreptului. Or, apelanta nu a prezentat probe privind existența unui contract individual de muncă în vigoare la data reducerii unității de funcție și nici probe care să confirme dreptul legal la menținerea funcției respective.

14. Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantei referitor la existența unui prejudiciu material cauzat prin refuzul angajării și reducerea unității de funcție, reținând că nu au fost demonstrate încălcări ale drepturilor sau libertăților fundamentale ale acesteia și că nu au fost prezentate probe veridice care să combată constatările instanței de fond.

15. Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele privind pretinsa încălcare a art.27 din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități și a prevederilor Legii nr.60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, reținând că apelanta nu a fost refuzată la angajare din cauza gradului de dizabilitate, ci ca urmare a reducerii unității de funcție, măsură care reprezintă prerogativa angajatorului și este reglementată de legislația muncii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 29 noiembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, Oxana Furs a depus recurs împotriva deciziei din 13 octombrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri favorabile.

17. În esență, în argumentarea recursului, recurenta a indicat că instanța de apel a încălcat prevederile art. 373 alin. (2) din Codul de procedură civilă, nu a apreciat probele administrate și nu a stabilit toate circumstanțele relevante ale cauzei.

18. A mai menționat că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe afirmații fără suport juridic și pe circumstanțe care nu țin de obiectul litigiului, inclusiv pe pretinse aspecte ce țin de comportamentul său personal. La fel, instanța a apreciat eronat că nu ar fi demonstrat dreptul legal la ocuparea funcției de logoped și că reducerea funcției ar fi constituit exclusiv prerogativa angajatorului.

19. Recurenta a precizat că reducerea unității de logoped din cadrul Grădiniței nr. 5 Cahul a fost ilegală și a avut drept efect împiedicarea angajării sale, în pofida faptului că era repartizată oficial pentru ocuparea funcției și deținea pregătirea profesională necesară.

20. A susținut că necesitatea funcției era confirmată prin recomandările specialiștilor și prin existența copiilor care necesitau asistență logopedică și psihopedagogică.

21. Totodată, recurenta a invocat că autoritățile publice și instanțele inferioare au ignorat normele interne și internaționale privind protecția persoanelor cu dizabilități și dreptul acestora la muncă, inclusiv prevederile Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un proces echitabil și obligația instanțelor de a examina efectiv argumentele părților.

22. La 20 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, avocatul Vasile Soltan, în interesele recurente Oxana Furs a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 octombrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

23. În motivarea recursului a indicat că instanțele inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, apreciind în mod nerezonabil probele administrate.

24. A susținut că recurenta, fiind persoană cu dizabilitate din copilărie, urma să ocupe funcția de logoped/pedagog-psiholog în cadrul Grădiniței nr. 5 „Clopoțel” din municipiul Cahul, însă Primarul municipiului Cahul, Nicolae Dandiș, în calitate de fondator al instituției, a redus nejustificat unitatea de funcție, încălcând astfel prevederile Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități și ale Legii nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități.

25. A mai specificat că Agenția pentru ocuparea forței de muncă a repartizat-o pe Oxana Furs pentru ocuparea funcției vacante de logoped, însă acesteia i-a fost refuzată încadrarea în muncă, iar ulterior funcția a fost redusă prin Ordinul nr. 69 din 3 decembrie 2017. Respectiv, instanțele au concluzionat greșit că recurenta nu poate pretinde existența unui prejudiciu material pe motiv că nu avea statut formal de angajat, deși prejudiciul constă în venitul ratat ca urmare a împiedicării ilegale de a ocupa funcția respectivă.

26. Totodată, a afirmat că instanța de apel nu a apreciat corespunzător probele administrate și nu a examinat în mod efectiv argumentele privind discriminarea și încălcarea dreptului la muncă al persoanelor cu dizabilități, contrar prevederilor art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

28. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

29. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

31. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Sud, sediul Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 13 octombrie 2025, decizia integrală fiind expediată recurentei și reprezentantului acesteia, prin intermediul oficiului poștal, la 10 noiembrie 2025. Însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursurile declarate la 29 noiembrie 2025 și respectiv 20 decembrie 2025, se consideră depuse în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

33. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea

faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Or, dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, iar, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

38. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor examinate și o interpretare diferită a probelor administrate. Or, instanța de apel a constatat corect lipsa condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii civile și acordarea despăgubirilor solicitate.

39. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

40. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

41. Din considerentele expuse, completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

42. Cât privește solicitarea Oxanei Furs privind citarea și audierea participanților la proces, completul de judecată consideră că urmează a fi respinsă. Or, invitarea participanților la proces, la Curtea Supremă de Justiție, la examinarea unei chestiuni, se impune doar în cazul în care se constată necesitatea expunerii de către participanți asupra problemelor invocate în recurs, doar în eventualul caz dacă există circumstanțe ce ar dicta necesitatea audierii participanților la proces.

43. În speță, însă, completul de judecată nu atestă necesitatea invitării părților în ședință publică și audierea lor pe marginea argumentelor cuprinse în cererea de recurs.

44. Conform jurisprudenței de referință a Curții Europene pentru Drepturile Omului, procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele art. 6 din CțEDO, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței. Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art. 6 din CEDO nu garantează întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal (cauza *Botten vs Norvegia* din 19 februarie 1996).

45. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Oxana Furs și de către avocatul Vasile Soltan, în interesele recurente, împotriva deciziei din 13 octombrie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat